

Razgovorni stil

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 12 | Nivo: Filozofski fakultet, Sarajevo

Opće karakteristike razgovornog stila

Razgovorni stil stoji nasuprot svih drugih funkcionalnih stilova (književnoumjetničkog, publicističkog, administrativnog, naučnog). On služi kao sredstvo općenja, prije svega u ličnim odnosima, i to u svim sferama života; porodičnoj, proizvodnoj, društvo-političkoj, školskoj, kulturnoj, sportskoj...

Razgovorni stil ima dvije osnovne funkcije:

- a) funkciju općenja,
- b) funkciju saopćenja.

Pogrešno je poistovjećivati pojmove razgovorni stil i usmeni jezik. Usmeni jezik je pojam šireg dijapazona i on se ostvaruje i u drugim žanrovima drugih funkcionalnih stilova (npr.: referat, raport, predavanje).

Razgovorni tip jezika nastaje u dijalogu dva ili više sagovornika (govornika). On se stvara u procesu govorenja i u zavisnosti od reakcije jednog od učesnika govora- verbalne ili gestikularne, prisustva ili odsustva stvari koje se javljaju kao predmet razgovora. Sve ovo utječe na to da razgovorni jezik postane više ili manje potpun ili nepotpun, emocionalan ili neutralan. Razgovorno jezik se događa u trenutku govora, on prije toga faktički ne egzistira. Upravo zbog toga, u razgovornom jeziku nije osvaren visok stepen tačnosti i jasnosti. U njemu su često prisutne nepotpune rečenice, izrazi, fraze, jezičke konstrukcije, a one su najčešće i nepotrebne, otežavaju komunikaciju, te stvaraju nepotrebni pedantizam. Veliku ulogu u govornom jeziku ima intonacija, logički akcent, pauze, tempo. U uslovima ležernog odnosa govornik može izraziti svoje lične kvalitete: temperament, simpatije, emocionalnost, a to sam govor čini zasićenijim i stilistički obojenijim.

Stilske osobenosti razgovornog stila ispoljavaju se u vidu:

- a) neusiljenog izlaganja,
- b) konkretnosti,
- c) ekspresivnosti,
- d) izražavanja subjektivnog odnosa prema objektu govorenja,
- e) utjecaja nejezičkih elemenata.

U toku ostvarivanja govora, u konkretnoj situaciji funkciju općenja može dopuniti i funkcija saopćenja, pa i funkcija djelovanja. Saopćenje i djelovanje čine sastavni dio općenja, gdje zauzimaju drugostepeni karakter. Ako se desi da se govornik unaprijed pripremi za razgovor koji slijedi, onda se tu radi samo o konturama, koje se u toku samog općenja realizuju i konkretizuju.

Osnovni faktori koji učestvuju u formiranju jezičkih osobina razgovornog stila ispoljavaju se u obliku:

- 1) ličnog, nezvaničnog karaktera odnosa među učesnicima općenja,
- 2) neposrednog učešća u razgovoru,
- 3) razvijanja općenja u samom procesu razgovora bez prethodne pripreme.

Iako su ovi faktori međusobno čvrsto povezani, oni nisu istorodni po ulozi koju imaju u formiranju jezičkih osobenosti razgovornog stila. Neposrednost i nepripremljenost prilikom općenja neraskidivo su povezani sa usmenom formom jezika (govora), čiji su neposredni proizvod.

Lični, nezvaničnikarakter odnosa, prisutan je i u pismenom vidu općenja (npr. u ličnoj prijepisci). Prilikom usmenog općenja među učesnicima odnosi mogu biti zvanični, službeni. Dodatne komponente dobijaju jezička sredstva koja su rezultat odnosa između govornih lica, ona su proizvod momenta u kojem su nastali, viši emocionalni stepen u odnosu na neutralne ili knjižne ekvivalente, jer se javljaju kao razgovorni. Neposredno učešće lica u verbalnom aktu opredjeljuje dijaloški karakter razgovornog stila. O Laptjeva, primjećuje da u živom govoru dijalog i monolog nisu tako očigledno suprotstavljeni kao u pisanom vidu. I monolog je u živoj riječi orijentisan ka neposrednom slušaocu, sa kojim govornik želi da uspostavi direktni kontakt, kako bi prenio određenu informaciju.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com